

El gruñón

Títol original: *Mielensäpahoittaja* **Direcció:** Dome Karukoski **Guió:** Dome Karukoski, Tuomas Kyrö **País:** Finlàndia **Durada:** 104 min **Any:** 2014
Gènere: Comèdia **Interpretació:** Antti Litja, Kari Ketonen, Janne Reinikainen, Timo Lavikainen, Mikko Neuvonen, Milla Puolakanaho, Sulevi Peltola, Mari Perankoski, Alina Tomnikov, Iikka Forss, Minna Koskela
Música: Hilmar Örn Hilmarsson **Fotografia:** Pini Hellstedt **Distribuïdora:** Film Buró **Estrena a Espanya:** 23/09/2016
Apta per a tots els públics
Doblada en espanyol

SINOPSI /

"El gruñón" és un home del passat, algú que està convençut que tot era molt millor en els vells temps. Tot allò que ha fet després del 1953 no té res de bo per a ell. Un dia cau per les escales del soterrani i es trenca el turmell. Això vol dir que ha d'anar a Hèlsinki durant un cap de setmana perquè el vegi un fisioterapeuta, però el petit viatge suposa un gran problema per a ell: haurà d'agafar un taxi, no podrà tenir cura de la seva dona que té Alzheimer i, per si no fos prou, es veurà obligat a veure la família. Aconseguirà sobreviure a aquests dos dies a la capital? (Sensacine)

CRÍTICA

Noves tecnologies: idioma universal que separa generacions

Imaginem-nos un vell rondinaire com el Walt Kowalski de Clint Eastwood a *A Gran Torino*, tan perdut o més que el Warren Schmidt de Jack Nicholson a *A propòsit de Schmidt*, i desvivint-se per la seva dona malalta a l'estil de James Garner com Noah Calhoun a *El diari de Noah*. Si a això li sumem una gorra d'esquimal i la ferma convicció que qualsevol temps passat va ser millor, tenim el protagonista d'aquesta història, obligat a mudar-se un cap de setmana amb la seva nora a Hèlsinki per rebre un tractament de fisioteràpia.

Tot i que el personatge de senyor gran amb molt mala llet està ja més que suat, la genialitat de **Dome Karukoski** passa per mostrar, a manera de drama amb tocs de comèdia àcida, cada vegada més àmplia bretxa generacional. La inevitable distància entre pares i fills es mesura cada vegada menys en anys (encara que el protagonista no perd oportunitat masculista de criticar la conducció femenina) i més en clau tecnològica. Així, veiem el personatge de Litja desconcertat per les comoditats que ofereix la modernitat. Ell, acostumat a la vida rural i orgullós constructor de la seva pròpia casa, no s'aclareix amb el raspall de dents elèctric i s'embrancha amb el microones.

Karukoski ens guia en un viatge a la reflexió, on la distància no és tant geogràfica, sinó emocional. Perquè, reconeguem-ho, què seria de nosaltres, "Generació Apple", sense un microones?

Janire Zurbano – Cinemania